

بسمه تعالی

محل الصاق عکس	گزارش چکیده پایان نامه / رساله فارسی و انگلیسی					دانشگاه سوادکوه	
1400/11/30	تاریخ دفاع:	دکتری	مقطع تحصیلی:	روابط بین الملل	رشته تحصیلی:	سید محمد جواد موسوی خورشیدی	نام و نام خانوادگی دانشجو:
۱- دکتر غلامرضا کریمی ۲- دکتر سعید میرترابی ۳- دکتر رضا سیمبر		نام استاد/ اساتید داور	۱- دکتر محمودلی مدرس ۲- دکتر سیدعلی منوری	نام استاد مشاور	دکتر ارسلان قربانی شیخ نشین	نام استاد راهنما	
نقش دیپلماسی عمومی در سیاست خارجی مطالعه موردی سیاست خارجی ایران (۲۰۰۱-۲۰۱۸)						عنوان پایان نامه / ساله:	
به دنبال شکسته شدن انحصار دولت ها بر جریان اطلاعات در پی انقلاب در فناوری های ارتباطی و اطلاعاتی، اینک شهروندان با دسترسی به اطلاعات به طور بی سابقه ای به عنوان فعالان سیاسی و اجتماعی قدم به عرصه گذاشته اند. اکنون آنها در طراحی دستور کار و تصمیم سازی های سیاسی نقش مؤثری ایفا می کنند. بر همین اساس حکومت ها سعی می کنند تا با استفاده از اهرم افکار عمومی و اعمال نفوذ و کسب اعتبار در میان اذهان عمومی جهانی، منافع خود را در ورای مرزهای جغرافیایی به پشتوانه افکار عمومی مردمان خارج پیگیری نمایند. در واقع دیپلماسی عمومی بر اساس همین منطق عملکرد خود را بنا کرده است. بنا به تعریف دیپلماسی عمومی به جمیع ابزار و منابع حکومتی و غیر حکومتی که یک دولت برای پیشبرد منافع و امنیت ملی خود از طریق کسب اعتبار و وجهه و اعمال نفوذ بر افکار مردمان خارج به کار می گیرد گفته می شود. ریشه تحولاتی که باعث ظهور این گونه از دیپلماسی در جهان شد را باید عمدتاً در پی تحولات سیاسی و ارتباطی پس از جنگ سرد جستجو کرد. پس از جنگ سرد با مطرح شدن بازیگران غیردولتی در کنار بازیگران دولتی در عرصه روابط بین الملل در سایه انقلاب اطلاعات و جهانی شدن ارتباطات، دیپلماسی عمومی به عنوان سازوکاری نوین جهت انطباق با این گونه تحولات در خدمت سیاست خارجی دولت ها قرار گرفت. گذار از تمرکز بر قدرت نظامی سنتی به سایر ابعاد نوظهور قدرت، اصالت یافتن مشخصه های فرهنگی، معنایی، هنجاری، گفتگویی و						بیان مسئله:	

همچنین ظهور بازیگران غیر دولتی، از سازمان‌ها گرفته تا حتی افراد، و نقش آفرینی آنها در کنار دولت‌ها از ویژگی‌های بارز این تحول می‌باشد. لذا تحقیق حاضر قصد دارد با استعانت از نظریه گفتمان در چارچوب رهیافت پساساخت‌گرایی به این موضوع پرداخته و با کاوش در سیر تاریخی و تکوینی آن زوایای پنهان و تحولاتی را که در ظهور و بروز این پدیده نقش داشته‌اند روشن نماید. در همین راستا در این تحقیق به این نتیجه خواهیم رسید که با شکسته شدن مرزهای جغرافیایی در سایه انقلاب در فناوری حمل و نقل و ارتباطات و تغییر در اولویت‌های ژئوپلیتیکی و در پی آن برجسته شدن قدرت نرم و افکار عمومی در مناسبات جهانی، روابط بین‌الملل به عرصه رقابت میان گفتمان‌های رقیبی تبدیل شده‌است که حکومت‌ها را واداشته‌است تا در نبردی برای به دست آوردن قلب‌ها و ذهن‌ها برای به کرسی نشاندن داستان و روایت خود از این ابزار نوین در سیاست خارجی خود بهره‌جویند.	
در این پژوهش از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی استفاده شده و اطلاعات نیز از طریق منابع کتابخانه‌ای، اینترنتی و بهره‌گیری از پایگاه‌های خبری گردآوری شده‌است.	روش پژوهش:
سوال اصلی: چگونه قدرت در سازوکارهای دیپلماسی عمومی جریان پیدا می‌کند؟ سوال فرعی: چگونه دیپلماسی عمومی می‌تواند در عصر اطلاعات نقش مؤثری در تأمین منافع ملی جمهوری اسلامی ایران ایفا نماید؟ فرضیه پژوهش با تغییر در ماهیت قدرت و تنوع در بازیگران بین‌المللی و با اهمیت یافتن مؤلفه‌های قدرت نرم در عصر جهانی - شدن و انقلاب اطلاعات، قدرت نرم به واسطه فرایندهای دوگانه برجسته سازی و حاشیه رانی در دیپلماسی عمومی جریان یافته و به عنوان ابزار نوین در سیاست خارجی، نقش مهمی در تأمین منافع ملی ج.ا. ایران ایفا می‌کند.	سئوال و فرضیه تحقیق:
ابتدا در یک چارچوب مفهومی سیر تحولات نظری در روابط بین‌الملل و سپس عملکرد دیپلماسی عمومی در نیل به اهداف سیاست خارجی کشورها بر اساس رویکردی گفتمانی بررسی شد. بر اساس نظریه گفتمان، دیپلماسی عمومی به مثابه‌ی شیوه‌ای از دیپلماسی است که در پی تاثیر گذاردن بر مولفه‌های خاصی در چارچوب گفتمان‌های سیاسی خارجی است. بدین ترتیب، دیپلماسی عمومی ایران به عنوان ابزاری بر پایه گفتمان انقلاب اسلامی ایران تعریف می‌شود که سعی در معرفی یک نظام معنایی جدید و ارائه یک گفتمان بدیل در برابر گفتمان مسلط سرمایه‌داری غرب دارد. رساله حاضر استدلال می‌کند که در دوران پس از جنگ سرد و به خصوص در فضای بی ثبات پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، که جهانی شدن ارتباطات و تنوع بازیگران بین‌المللی به صفت مشخصه‌ی آن بدل شده‌است، جمهوری اسلامی ایران در صورتی موفق به بهره‌برداری از قدرت نرم و معرفی نظام معنایی مورد نظر خود در صحنه جهانی خواهد بود که بتواند به‌طور مؤثری از ابزارهای نوین ارتباطی جهت تاثیر گذاری بر افکار عمومی جهان استفاده نماید.	روند پژوهش:

پس از ارائه چهارچوب مفهومی در زمینه موضوع تحقیق، بحث در امتداد سه بخش اصلی جریان یافت. ابتدا، مفاهیم و مسائل نوظهور در سیاست بین الملل همچون عصر اطلاعات و انتشار قدرت، انقلاب در فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی، دموکراتیزه شدن حکومت ها و نقش افکار عمومی بررسی شد. سپس تحول در دیپلماسی در عصر اطلاعات، قدرت نرم و دیپلماسی عمومی نوین به لحاظ کارکردهای آن در مقایسه با دیپلماسی سنتی یا دیپلماسی عمومی سنتی تبیین گردید و این بحث دنبال شد که دیپلماسی عمومی «نوین» چگونه به اهداف سیاست خارجی از رهگذر ترغیب و نفوذ نایل می گردد. سرانجام، پس از مشخص گردیدن فرآیندهای دخیل و ماهیت دیپلماسی عمومی نوین این تحقیق به پیامدهای این موضوع برای جمهوری اسلامی ایران پرداخت. در جمع بندی عنوان شد که دیپلماسی عمومی با به کارگیری ابزارهای نوین ارتباطی می تواند جمهوری اسلامی ایران را یاری رساند تا نقش فعال تری در عرصه بین الملل ایفا نموده و از این رهگذر به اهداف سیاست خارجی خود نایل آید.	
در عصر انقلاب ارتباطات، دیپلماسی نیز همگام با دیگر وجوه حیات سیاسی و فرهنگی اجتماعات بشری وجوه جدیدی یافته است که خصوصیت مردمی بودن از بارزترین وجوه آن محسوب می گردد. با عنایت به اینکه عصر اینترنت با خصوصیت عمومی و مردمی بودن آن در تمامی وجوه اجتماعی و فرهنگی شناخته می شود، دیپلماسی نیز از این قاعده مستثنا نبوده و با نقش آفرینی مردم عادی در این حیطه دارای کار ویژه های جدیدی گشته است. در جهانی متصف به فراگیر شدن نظام های دموکراتیک مجهز به رسانه های ارتباط جمعی، آنچه در مغز افراد عادی می گذرد به طور فزاینده ای برای حکومت ها اهمیت یافته است. با شکسته شدن فاصله های ژئوپلیتیکی و فکری در سایه فرایندهای جهانی شدن، افراد با علاقمند شدن به آنچه ورای مرزهای ملی می گذرد از طریق نظام های دموکراتیک و انتخابی بر اهداف و خروجی های سیاست خارجی تاثیر گذار شده اند. امروزه حکومت ها خود را مجبور می بینند تا منافع ملی و استراتژی های سیاست خارجی خود را در چارچوب استلزامات و ملاحظات افکار عمومی تعریف کرده و از این رو موفقیت در سیاست خارجی تا حدود زیادی وابسته به توانایی شکل دهی به افکار عمومی خارجی در نحوه ی تعریف معنای واقعیات، تفسیر رویدادها و تلقی از کنشگران بین الملل شده است. در این تحقیق به این نتیجه رسیدیم که با شکسته شدن انحصار دولت ها بر جریان اطلاعات و کم رنگ شدن مرزهای جغرافیایی در سایه انقلاب در فناوری اطلاعات و ارتباطات و تغییر در اولویت های ژئوپلیتیکی و در پی آن برجسته شدن قدرت نرم و افکار عمومی در مناسبات جهانی، روابط بین الملل به عرصه رقابت میان گفتمان های رقیبی تبدیل شده است که حکومت ها را واداشته است تا در نبردی برای به دست آوردن قلب ها و ذهن ها برای به کرسی نشاندن داستان و روایت خود از ابزارهای نوین همچون دیپلماسی عمومی در سیاست خارجی خود بهره جویند.	مهمترین یافته ها :
Abstract In the wake of a sea change storming the post-cold-war era, mainly caused by the emergence of non-state actors coupled with the occurrence of a revolution	چکیده رساله به لاتین

in communications technology, public diplomacy was invented to aid foreign policy in order to keep up with these new developments. But contrary to a vast array of scientific works dealing with this issue in a descriptive manner, no theoretical attempt, at least in the camp of critical theories, has been made to scrutinize the functions of this newly-emerged phenomenon. Therefore, drawing on the theory of discourse analysis, this research aims to address this topic and by exploring the historical events behind its formation, shed light on the elements causing this phenomenon to appear. In reply to the question that how soft power is produced by public diplomacy, this hypothesis is put forward that soft power is produced by public diplomacy through the mechanism of foregrounding and backgrounding which in turn can play an important role in the acquisition of national interest of Islamic Republic of Iran. In the end, this conclusion will be reached that with national borders undermined by the revolution in transportation and communications technology resulting in the rise of soft power and public opinion in the world politics, international arena has been turned into a battlefield between different discourses in which governments compete with each other to win the hearts and minds of people in order to cultivate their own narratives.

Keywords: discourse analysis, new public diplomacy, soft power, globalization, information age, foreign policy of Islamic Republic of Iran

تائید استاد راهنما

